

DECIZIE nr.

privind soluționarea contestației formulate de S.C. X S.R.L. înregistrată la DGRFP
Timișoara sub nr. ..../24.12.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Inspecție Fiscală cu adresa nr. .../23.12.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ..../24.12.2013, asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.

CUI: RO ...

sediul în ....., jud.Timiș

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. ..../17.12.2013 și la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Inspecție Fiscală sub nr. ..../19.12.2013, a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-TM nr. .../12.11.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Timiș, solicitând desființarea în parte a acesteia și reanalizarea măsurilor dispuse prin aceasta.

Suma totală contestată este de .... lei și reprezintă:

- ... lei TVA;
- ..... lei accesorii aferente TVA.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, d-na ....., împuternicit al administratorului petentei și ștampilată cu ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație Deciziei de impunere nr. F-TM nr. .../12.11.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Timiș și solicită desființarea acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

1. Referitor la faptul dacă X a fost persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, petenta arată că este plătitoare de TVA din data de 09.09.2010 și

este înregistrată în/ Registrul Operatorilor Intracomunitari începând cu data de 22.09.2010. în perioada supusă inspecției fiscale, 09.09.2010-31.08.2013, X SRL înregistrează TVA deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii, realizate pentru nevoile societății și destinate realizării de operațiuni impozabile, în cuantum de ..... lei. Pentru exercitarea dreptului de deducere, societatea deține documente legal întocmite, potrivit prevederilor Legii 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și HG. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, acestea fiind înscrise în Jurnalele de cumpărări.

În perioada verificată firma a înregistrat venituri din prestări de servicii intracomunitare către o serie de clienți, respectiv BB BVBA, T BVBA și B BVBA, servicii care au fost raportate în Declarația recapitulativă 390, potrivit prevederilor legale.

Serviciile prestate către partenerul B BVBA, au ca obiect executarea unor lucrări de construcții în Belgia, prin punerea la dispoziția partenerului intracomunitar de personal angajat al societății X SRL. Contractul s-a încheiat pentru o perioadă de 5 ani, începând cu data de 12.01.2011.

Începând cu luna martie 2011, X SRL a emis facturi către B BVBA, în sumă totală de ..... euro, facturi care conțin numărul de ore prestate de personalul pus la dispoziția partenerului, la tariful convenit; în motivarea contestației petenta depunând Cererea de identificare în scopuri de TVA la începerea activității înregistrată la Autoritățile fiscale Belgiene în 01.04.2011, formular electronic E604A, tradusă în limba română.

În opinia petentei, în baza relației contractuale existente între X SRL și X BVBA, prima firmă a înregistrat venituri intracomunitare, constând în lucrări de construcții realizate cu angajați proprii, în Belgia.

În data de 23.03.2011 B BVBA a depus la organele abilitate ale statului belgian, o Cerere de identificare în scopuri de TVA la începutul activității, formular electronic E604A, care la punctele A și B arată faptul că firma dorește aplicarea regimului de TVA normal, cu depunere de declarații și mai mult, la punctul IV „Informații cu privire la numărul de cont pentru rambursările de TVA”, este specificat contul IBAN care are ca destinație rambursările de TVA.

Ori toate informațiile comunicate de beneficiar, în opinia petentei, au fost corecte, aceasta arătând că au fost furnizate de surse oficiale care certificau faptul că firma era înregistrată în scopuri de TVA.

În acest context, petenta arată că intenția de a deveni plătitoare de TVA este relevantă și de faptul că în adresa oficială transmisă prestatorului la cerere, în data de 21.11.2013, de către Administrația Financiară - Serviciul Public de Finanțe se stipulează că: „BVBA B este înscrisă în Registrul Comerțului din data de 07.01.2011. Prin respectiva înscriere, firma plătitoare de TVA, B BVBA și-a exprimat intenția de a derula operațiuni comerciale.”

Petenta arată că din adresa emisă de către Administrația fiscală belgiană, Serviciul Public de finanțe GEEL în data de 21 Noiembrie 2013, rezultă fără echivoc două lucruri și anume:

Faptul că la data emiterii facturilor de către X SRL, clientul B BVBA, făcuse demersurile de înregistrare în Registrul Operatorilor Intracomunitari încă din data de 01.04.2011, iar soluționarea cererii s-a finalizat cu întârziere în data de 01.06.2011, datorită unor verificări pe care autoritatea fiscală belgiană le-a întreprins;

Faptul că pentru facturile care fac obiectul contestației, s-a plătit TVA-ul în Belgia.

În acest context în concordanță cu prevederile pct.13(9) dat în aplicarea art. 133, alin (4) CF, petenta arată că a prezentat în timpul controlului pe de o parte Cererea de identificare în scopuri de TVA la începerea activității din care rezultă faptul că aceasta a fost depusă în data de 23.03.2011, iar organele de inspecție fiscală au luat ele înseși la cunoștință în privința faptului că B BVBA figurează în registrul operatorilor intracomunitari începând cu data de 01.06.2013.

În conformitate cu principiul neutralității taxei coroborat cu faptul că încă de la data inspecției fiscale erau îndeplinite prevederile pct.13(9) al HG nr. 44/2013, iar TVA-ul aferent acestor facturi a fost achitat în Belgia, petenta arată că măsura dispusă de autoritatea fiscală a fost excesivă, solicitând ca „prin decizia pe care o veți emite veți dispune anularea parțială a Deciziei de Impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, nr. F-TM .../12.11.2013, pentru suma totală de .... lei, din care TVA ... lei și accesorii ..... lei.”

2. Referitor la locul prestării serviciilor în contextul excepțiilor prevăzute de alin (4) al art.133, petenta arată că din conținutul RIF nr. 2001 încheiat la data de 12.11.2013, rezultă fără echivoc faptul că organele fiscale au cunoscut cu exactitate natura serviciilor prestate de societatea noastră clientului B BVBA, respectiv, lucrări de construcții montaj la imobile situate pe teritoriul statului belgian, caz în care locul prestării serviciilor nu era pe teritoriul României și în mod corespunzător operațiunile nu erau impozabile în România ci în Belgia, locul unde se aflau bunurile imobile asupra cărora s-au prestat serviciile, conform lit. a) a alin. (4) a art. 133 Cf.

În motivarea contestației citează aliniatul 18 al Regulamentului de punere în aplicare UE nr.282/2011 al Consiliului European; precum și din cuprinsul adresei transmisă de Administrația Financiară - Serviciul public de Finanțe din Belgia, existentă la dosarul cauzei în formă tradusă și legalizată, astfel: „Serviciile prestate de firma românească X SRL (.....) care firma belgiană B BVBA (.....) sunt clasificate drept servicii prestate către persoane impozabile (B2B), unde (prin excepție) TVA-ul belgian va fi plătit de către firma belgiană plătitoare de TVA, conform legii privind TVA, art.51, alin. 2, punctul 5. Prin prezenta fac referire de asemenea la art.18 din Regulamentul de punere în aplicare nr.282/2011 al Consiliului European din data de 15.03.2011, în evaluarea registrelor contabile ale B BVBA (.....) reiese că în Belgia a fost plătit TVA pentru următoarele facturi:

- Factura nr. .... din data de ....03.2011 în valoare de .. eur;
- Factura nr. ... din data de ....04.2011 în valoare de ... eur;
- Factura nr. .. din data de .....05.2011 în valoare de .... eur;
- Factura nr. .... din data de .....05.2011 în valoare de .... eur;

- Factura nr.... din data de ....05.2011 în valoare de ..... eur.”

Referitor la accesoriile în sumă de .... lei, petenta arată că „în contextul în care nu datorăm obligațiile fiscale principale nu datorăm nici obligațiile fiscale accesorii.”

În motivarea contestației invocă și decizia emisă de CEJ în cazul Ecotrade Spa nr. C-95/07 și C-96/07, precum și Decizia C-37/2008 RCI Europe, a Curții Europene.

Pentru aceste considerente, societatea petentă solicită anularea în parte a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală nr. F-TM ...../12.11.2013 și „să dispuneți desființarea în parte a titlului executoriu reprezentat de Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală” nr. F-TM .../12.11.2013, pentru suma de ... lei, constând în debit TVA în sumă de .... lei și accesorii în sumă de .....

II. Inspecția fiscală desfășurată la SC X SRL s-a concretizat în Raportul de Inspecție Fiscală din .....11.2013 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală nr. F-TM ...../12.11.2013, contestată.

Din analiza informațiilor furnizate de Compartimentului de Informații Fiscale, Biroul Programare-Analiza din cadrul A.J.F.P. Timiș și a documentelor prezentate de petentă, organele de inspecție fiscală au constatat ca aceasta a emis către clientul intracomunitar B BVBA, în perioada în care acest client nu a furnizat un cod activ de TVA (respectiv în perioada martie-mai 2011) facturi de prestări servicii în valoare totală de ..... lei, echivalentul a ..... euro.

În raportul Vies nu au fost evidențiate pentru lunile aprilie și mai 2011 la rd.4 "Livrări românești suspecte" codul de TVA, BE ..... ca nefiind activ, deoarece petenta X SRL a raportat cumulat în declarația recapitulativă 390 depusă pentru luna mai 2011 valoarea prestărilor facturate către B BVBA în lunile aprilie și mai 2011.

Petenta a prezentat împreună cu facturile emise în perioada martie-mai 2011, răspunsul rezultat din interogarea la data de 14.04.2011 a bazei de date publice existentă pe site M.F.P. (Secțiunea Vies, Solicitare verificare cod TVA) privind validitatea codului de TVA a operatorului intracomunitar B BVBA, din care rezulta ca la data interogării, respectiv 14.04.2011, acesta nu era valid.

Firma B BVBA din Belgia în timpul desfășurării inspecției fiscale a pus la dispoziția petentei X SRL, în fotocopie, cererea de identificare în scopuri de TVA la începerea activității depusă la organul fiscal din statul membru - Belgia din data de 24.03.2011, înregistrată în 01.04.2011, însoțită de traducere în limba română, care cuprinde data de înregistrare în scopuri de TVA, însă nu precizează calitatea de operator intracomunitar de la aceasta dată.

În considerarea prevederilor pct.13, alin.(9) din H.G. nr.44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care pentru serviciile prestate de societatea X SRL către operatorul intracomunitar B BVBA

in perioada martie 2011 - mai 2011, clientul nu a comunicat un cod valid de TVA si prestatorul nu a obtinut confirmarea validitatii codului de TVA al clientului sau, organele de inspectie fiscala au reconsiderat aceste operatiuni ca fiind prestate catre o persoana neimpozabila, pentru care locul impozitarii este in Romania, in conformitate cu art.126 alin.(1) din Legea nr.571 / 2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare. Conform anexei nr.8 la raportul de inspectie fiscala, asupra bazei impozabile in suma de 144.070 lei reprezentand valoarea prestarilor de servicii intracomunitare efectuate catre clientul B BVBA in perioada martie 2011 - mai 2011 s-a aplicat cota de 24% rezultand o diferenta TVA colectata in suma de ..... lei.

III. S.C. X S.R.L. cu sediul in Timisoara, str. ...., jud.Timis, este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. J35/...../2012, are cod unic de inregistrare RO ..... si are ca obiect principal de activitate „.....” – cod CAEN .....

IV. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petenta si prevederile actelor normative in vigoare, se retine ca Ministerul Finantelor Publice prin Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Timisoara este investit a se pronunta daca in mod corect si legal, reprezentantii Activitatii de Inspecție Fiscală Timiș au stabilit in sarcina petentei suma totala de ..... lei reprezentand TVA, majorari de intarziere, dobânzi si penalitati de intarziere aferente.

In fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta ca petenta a prestat servicii de natura ridicării materialelor partilor terțe, asamblării construcțiilor metalice furnizate de alți producători, montarea și demontarea schelelor și a platformelor de lucru, clientului B BVBA la imobile situate pe teritoriul Belgiei.

In drept, in cauza dispozitiile Codului fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in anul 2011, impreuna cu H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a acestuia, dispun:

„Locul prestării de servicii

Art. 133. - (1) In vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice.

(...)

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier; ”

„Norme metodologice:

13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii. Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)-(8) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)-(8), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) și (3).

(...)

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Se consideră că prestatorul a acționat de bunăcredință în ceea ce privește stabilirea faptului că beneficiarul său este o persoană impozabilă atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului său de autoritățile fiscale din alt stat membru prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar. Dacă beneficiarul care este stabilit în alt stat membru decât România nu comunică un cod valabil de TVA și/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA al clientului său, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din

Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Totuși, în situația în care ulterior emiterii facturii de către prestator beneficiarul comunică un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, prestatorul va aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv va considera că operațiunea nu este impozabilă în România, fiind impozabilă la locul unde este stabilit beneficiarul, dacă beneficiarul poate face dovada că avea calitatea de persoană impozabilă în momentul în care taxa a devenit exigibilă. Dovada constă într-o confirmare oficială a autorității fiscale din statul membru în care beneficiarul este stabilit. În cazul reconsiderării locului prestării serviciului, prestatorul aplică prevederile art. 159 din Codul fiscal. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(...)

14. (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Pe lângă serviciile menționate la art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare, efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiune ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin destinația lor;”

Regulamentul de punere în aplicare UE nr.282/2011 al Consiliului European precizează la alin.18 că: *„Aplicarea corectă a regulilor privind locul prestării de servicii depinde în principal de statutul clientului, de persoană impozabilă sau neimpozabilă, și de calitatea în care acționează clientul. Pentru a determina statutul de persoană impozabilă al clientului trebuie să se stabilească dovezile care trebuie obținute de prestator de la clientul său.”*

Așadar, conform prevederilor art.133 alin. (4) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit pentru următoarele excepții:

„a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv... servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societăți care asigură supravegherea pe șantier.”

H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal pct.14 (1) ne arată că: *„Serviciile*

prevăzute la art.133 alin (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art.156A4 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.”

Potrivit prevederilor art.133 alin. (2) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal: *„Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice”.*

În același timp H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal pct.13 (1) dispune: *„Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art.133 alin.(2) și (3) din Codul fiscal se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum aceasta este definită din punctul de vedere al TVA”.*

Articolul 18 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, prevede:

„(1) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

(a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui și adresei aferente acestuia, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoare adăugată (1).

(b) atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.”

În motivarea contestației petenta a depus următoarele mijloace de probă:

- Adresa Administrației Financiare din Belgia emisă în data de 21.11.2013, tradusă și legalizată;
- Cererea de identificare în scopuri de TVA la începerea activității din data de 01.04.2011, Formular electronic E604A, tradusă și legalizată;
- Anexă privind situația TVA colectată potrivit Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală nr. F-TM

.../12.11.2013, contestată și modul de calcul al dobânzilor și penalităților aferente TVA colectat pentru perioada martie 2011-august 2013.

Starea de fapt rezultată din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv:

- Cererea de identificare în scopuri de TVA la începerea activității, Formular electronic E604A, tradusă și legalizată, a firmei B BVBA din Belgia, depusă la autoritățile fiscale belgiene în data de 01.04.2011, care la lit. A din cuprinsul punctului II al acestei cereri, a declarat ca obiect de activitate unic sau obiect de activitate principal: **ACTIVITĂȚI DE PREGĂTIRE ÎN CONSTRUCȚII, LUCRĂRI DE PREGĂTIRE TERENURI**; reprezintă dovada faptului că firma B BVBA a solicitat, conform art. 18 alin. 1 lit. b) din Regulamentul de punere în aplicare UE nr. 282/2011, înregistrarea în scopuri de TVA la această dată.

- Aspectele consemnate în Raportul de Inspecție Fiscală care a stat la baza emiterii Deciziei contestate, respectiv descrierea globală a lucrărilor conform contractului încheiat între părți, constând în vopsire și lucrări îmbrăcăminte de pardoseală cu toate tipurile de materiale, ridicarea materialelor părților terțe, asamblarea construcțiilor metalice furnizate de alți producători, montarea și demontarea schelelor și a platformelor de lucru, coroborată cu dispozițiile art. 133 (4) lit. a) *„locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier;”* și art. 18 alin. 1 lit. b) din Regulamentul de punere în aplicare UE nr. 282/2011; determină concluzia că opinia organelor de inspecție fiscală că lucrările sunt „definite extrem de generic”, iar operațiunile de ridicare a materialelor părților terțe, asamblarea construcțiilor metalice furnizate de alți producători, montarea și demontarea schelelor și a platformelor de lucru, nu au legătură cu bunurile imobile, nu se confirmă.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că petenta a prestat servicii beneficiarului B BVBA din Belgia; pentru facturile emise în perioada 30.03.2011 – 31.05.2011, aceasta făcând aplicațiunea dispozițiilor art. 133 (4) lit. a) din Codul fiscal, în condițiile în care codul valabil de TVA a fost atribuit beneficiarului de autoritățile fiscale din Belgia la data de 01.06.2011; astfel că pentru perioada 30.03.2011 – 31.05.2011 petenta nu a deținut dovada că firma beneficiară din Belgia este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, conform pct. 13 (9) din Normele metodologice la Codul Fiscal.

Aspectele stării de fapt descrisă în cele ce preced coroborate cu normele legale precitate, determină concluzia că ne aflăm în prezența situației reglementate la art. 18 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a

Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, respectiv în perioada supusă analizei, 30.03. – 31.05.2011, clientul beneficiar din Belgia nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă petenta în calitate de prestator deține dovada că beneficiarul a depus la autoritățile fiscale belgiene o cerere, în data de 01.04.2011, precum și adresa emisă de autoritățile fiscale belgiene la 21.11.2013, în legătură cu facturile emise în cauza dedusă judecării, în cuprinsul acesteia făcându-se trimitere în mod expres la prevederile art. 18 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 282/2011

Faptul că în contestația formulată petenta a invocat numai alin. 18 din Regulament, considerând prevederile art. 18 din cuprinsul acestuia ca normă legală națională, dată în aplicarea Codului Fiscal, nu este de natură a reține organele de inspecție fiscală de la aplicațiunea dispozițiilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care regulamentele comunitare emise în vederea aplicării unitare a legislației în domeniul TVA la nivel comunitar, sunt aplicabile ca atare fără a fi necesară transpunerea în legislația națională (vezi Regulamentul 1777/2005 aflat pe site-ul M.E.F.)

Mai mult, invederăm că în cuprinsul pct. 13.9 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal se precizează în mod expres următoarele:

„Totuși, în situația în care ulterior emiterii facturii de către prestator beneficiarul comunică un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, prestatorul va aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv va considera că operațiunea nu este impozabilă în România, fiind impozabilă la locul unde este stabilit beneficiarul, dacă beneficiarul poate face dovada că avea calitatea de persoană impozabilă în momentul în care taxa a devenit exigibilă. Dovada constă într-o confirmare oficială a autorității fiscale din statul membru în care beneficiarul este stabilit. (...).”

Pe cale de consecință, în considerarea celor ce preced rezultă că organele de inspecție fiscală, având în vedere mijloacele de probă noi, depuse de petentă conform art. 213 (4) Cod procedură fiscală, nu au făcut aplicațiunea normelor legale mai sus descrise și nici a art. 18 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată care dispune în mod expres la alin. 1 lit. b) că: *„atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.”*, motiv pentru care se va desființa Decizia de Impunere privind obligațiile fiscale

suplimentare de plată, nr. F-TM ...../12.11.2013, organele de inspecție fiscală urmând să țină seama de faptul că firma din Belgia l-a informat pe prestatorul din România că a depus cererea reglementată la art. 18 (1) lit. b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, la data de 01.04.2011 în condițiile în care facturile care fac obiectul cauzei deduse judecării au fost emise în perioada 30.03. – 31.05.2011 și luând în considerare faptul că una din dovezile obținute de petentă în calitate de prestator, existentă la dosarul cauzei, în formă tradusă și legalizată este adresa Administrației Financiare din Belgia emisă în data de 21.11.2013, conținând precizări exprese în legătură cu facturile în cauză.

Referitor la accesoriile în sumă de ..... lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-TM .... /12.11.2013 se reține că stabilirea de majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând TVA în suma de ..... lei, Decizia de Impunere nr. F-TM ..... /12.11.2013 a fost desființată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind accesoriile în suma de ..... lei aferente TVA stabilită suplimentar reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, Decizia de Impunere nr. F-TM ..... /12.11.2013 va fi desființată.

Referitor la solicitarea petentei ca organul competent în soluționarea contestației, conform art. 209 alin. 1 din Codul de procedură fiscală să dispună „rambursarea sumei de ..... lei, reprezentând soldul negativ al TVA solicitată la rambursare în baza Decontului cu suma negativă pentru luna august 2013 înregistrat sub numărul INTERNET-...../22.09.2013”, invederăm petentei că acesta va fi soluționat ulterior reverificării dispuse conform prezentei decizii, în condițiile legii.

În legătură cu solicitarea petentei, formulată de aceasta, în temeiul art. 215 Cpf, aceea de a suspendare a executării obligațiilor fiscale suplimentare stabilite de organele de control în sumă de ..... lei, reprezentând diferență de plată TVA în sumă de ..... lei și accesorii în sumă de ..... lei, până la finalizarea tuturor procedurilor administrative și judiciare pentru soluționarea contestației, în virtutea principiului de drept „*nemo censitur ignorare legem in propriam turpitudine*”, dispozițiile art. 215 Cod procedură fiscală în vigoare la data formulării contestației reglementează astfel:

“ART. 215

Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) *Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.*

(2) *Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii*

contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de până la 2.000 lei.

(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia.”

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale ale art. 133 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.13 și pct.14 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 18 alin. 1 lit. b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr. , se

DECIDE

- desființarea Deciziei de impunere nr. F-TM nr. .... /12.11.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Timiș prin care s-a stabilit suma totală de ..... lei, reprezentând:

- ..... lei TVA;
- ..... lei accesorii aferente TVA,

urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Timiș să emită o nouă decizie pentru aceeași perioadă, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

- prezenta decizie se comunică la:

· S.C. X S.R.L.

· AJFP Timiș

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

.....

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.